

GLASILO KARTONAŽNE TOVARNE LJUBLJANA, IZDAJA SDS V NAKLADI 2.800 IZVODOV. IZHAJA MESEČNO. UREJA UREDNIŠKI ODBOR: GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK: MARJAN PISEK, TEHNIČNI UREDNIK: DUŠAN PESEK, TISK KTL—TOZD TIKATRBVLJE, CESTA TONČKE ČEČ 44, UREDNIŠTVO: ODDELEK ZA SAMOUPRAVLJANJE IN INFORMIRANJE KTL, LJUBLJANA — ČUFARJEVA 16, TELEFON: 320-463

IZ VSEBINE: STRAN:

● 30 LET SAMOUPRAVLJANJA	1,2
● FOTOVEST	1
● PRAZNOVALI SMO 1. MAJ	2
● PO POTEH PARTIZANSKE LJUBLJANE	3
● PREDSTAVLJAMO VAM DE-20	5,6
● IZ MISLI	6,7
● FOTOKRONIKA OKLO 80	7
● DAN MLADOSTI	8
● KADROVSKA POLITIKA	8
● ŠPORT	8,9
● ZA RAZVEDRILO	9
● KRIZANKA	10

30 LET SAMOUPRAVLJANJA

Samoupravljanje ni izum jugoslovanske teorije in prakse, temveč je ideja samoupravljanja stara toliko kakor ideja humanizma in, še posebej, kakor mednarodno delavsko gibanje, zgodovina njegovega razrednega boja in zgodovina socialistične prakse. Samoupravne ideje so se v svetu izrazile na različne načine in so s poznejšim razvojem socialistične prakse dobile pod vplivom objektivnih in subjektivnih faktorjev in vzrokov bolj ali manj naravno participacije delavcev pri upravljanju proizvodnje, medtem ko je postalo samoupravljanje pri nas kontinuiran proces, ki utegne biti s svojimi pozitivnimi rezultati in negativnimi izkušnjami zanimiv za vse ljudi, ki jim je do družbenega napredka.

ga razreda in delovnih množic. Tako so družbeno in politično oblast na osvobojenem ozemlju prevzemali narodnoosvobodilni odbori kot organi množičnega narodnoosvobodilnega gibanja, tovarne in delavnice pa so prevzemali delavci ter v različnih spontanah in organiziranih oblikah zagotavljali delo v njih.

V prvih letih po vojni so bile samoupravne izkušnje iz narodnoosvobodilne vojne potisnjene ob stran in zamenjane z bolj centralističnimi oblikami upravljanja, kar je zahtevala obnova domovine in številni drugi objektivni vzroki. Toda samoupravna komponenta je bila še vedno prisotna in bila tudi eden izmed vzrokov za naš spor s Stalinom.

Ko je naša država zabredla v težak mednarodni položaj — go-

stva so se prelivale in koncentrirale v državnih skladih federacije. Ekonomska baza samoupravljanja je bila ozka, delavci so celo delovni proces le delno nadzirali, samoupravljanje je bilo bolj oblika demokratičnih političnih odnosov, manj pa samoupravnih, proizvodnih in ekonomskih.

Prvi koraki za krepitev ekonomske baze samoupravljanja so bili storjeni s postopno decentralizacijo sistema amortizacije. S tem je bila dana vsaj delna osnova za materialno iniciativo. Tako se je postopno odstopalo od opisanega sistema razširjene reprodukcije in ustava iz leta 1963 je razširila samoupravne pravice delavcev tudi na področje razpolaganja s presežnim delom. Sprejeto je bilo načelo, da mora biti delovna organizacija samostojna v razpolaganju z dohodkom. Tako se je začela razvijati dominantna oblika družbenoekonomskih odnosov delovnih ljudi v združenem delu.

Tržno gospodarjenje, družbeno planiranje in ekonomska ter socialna solidarnost delovnih ljudi so postale tri neločljive komponente socialističnega samoupravnega sistema. Za to obdobje je značilna decentralizacija sistema razširjene reprodukcije oziroma upravljanja družbenega kapitala in njegove cirkulacije, vendar brez zadostnih sistemskih rešitev in ekonomskih stimulansov, da bi se svobodno in samoupravno integriral. Začelo se je obdobje gospodarske reforme — leto 1965, ki je pokazalo nova protislovja med samoupravno organiziranim družbenim delom in načinom upravljanja družbenega kapitala. Delavčev proizvod kot opredmeteno, minulo delo je začel v drugih oblikah ponovno dobivati kot odtujena vrednost njemu nasproti čedalje samostojnejšo ek-

sistenco. Ustavne spremembe iz leta 1971 predvsem pospešujejo proces, ki se je začel z gospodarsko reformo. Dana je možnost in spodbuda za reformo sistema razširjene reprodukcije, le ta bo v koncentraciji proizvajalnih sredstev in v podreditvi vseh centrov upravljanja družbenega kapitala ter razpolaganja z njim, ekonomski in politični kontroli, interesom, potrebam in medsebojnim obveznostim samouprav-

Množična udeležba naših delavcev »Po poteh partizanske Ljubljane« (več o tem na 3. strani!)

Samoupravljanje v Jugoslaviji se je porodilo med narodnoosvobodilno vojno in je bilo oblika socialistične revolucije. Ker so se osvobodjena ozemlja neprestano menjala po velikosti in medsebojni povezanosti, ni bilo pogojev za kakršenkoli centralizem in državni sistem na področju dela, gospodarstva, na socialnem in drugih področjih. Zato smo se usmerili v kar največjo stopnjo samoiniciative, samoorganiziranja in samostojne odgovornosti vseh delov narodnoosvobodilnega gibanja in vseh ljudi na slehernem delu osvobodjenega ozemlja. Revolucija je imela široko masovno osnovo in Komunistična partija Jugoslavije ni hotela vladati namesto delavske-

spodarski in politični — so delavski razred, narodi in ljudje reagirali tako, da so vnovič okrepili in razvijali samoupravne odnose. Zveza komunistov, opogumljena s pričo takih spontanah samoupravnih tendenc, je izdelala prvi celovit koncept delavskega in družbenega samoupravljanja, ki se je izrazil v zakonu o delavskem samoupravljanju leta 1950, v znanem Titovem govoru ob sprejetju tega zakona ter v ustavnem zakonu iz leta 1953.

V tem obdobju sta bili amortizacija proizvajalnih sredstev in akumulacija sredstev za razširjeno reprodukcijo do podrobnosti predpisani in usmerjeni z zveznim zakonom. Oboja sred-

**Za
4. julij
dan borca
in
22. julij
dan vstaje
čestitamo!**

Praznovali smo 1. maj

no organiziranega delavca v temeljnih enotah združenega dela. Izhodiščno načelo je oblikoval tovariš Kardelj: »Potem, ko se iz celotnega dohodka združenega dela izloči del, namenjen za sklade družbene potrošnje in za razne rezervne in druge podobne družbene sklade... upravljajo preostali dohodek in z njim razpolagajo združeni delavci v temeljnih organizacijah združenega dela. Prek teh temeljnih organizacij združenega dela delavci v skupnem interesu združujejo svoje delo in svoj dohodek v delovnih organizacijah, integriranih delovnih sistemih, bankah, veletrgovini, zunanji trgovini itd. in pri tem obdržijo ekonomsko pa tudi politično kontrolo nad tem, kako se razpolaga z »njihovim« delom sredstev v celotnih združenih sredstvih. »Skladno s tem izhodiščem je tudi opredeljena družbenoekonomska vsebina dohodka, s katero se ureja samoupravni položaj delavcev v Zakonu o združenem delu, ki je nadalje pravno normativno razvil načela ustave o združenem delu in je za uresničevanje ustave izjemnega pomena.

Neposredno izražanje interesov delavskega razreda in delovnih ljudi, narodov in narodnosti je ena bistvenih značilnosti samoupravljanja. Poglavitno sredstvo s katerim se omogoča neposredno izražanje interesov je neposredno izražajo svoje pravice v samem jedru političnega sistema, da delavski razred, vsi delovni ljudje, narodi in narodnosti delegatski sistem. Njegov namen stema, to je v skupščinah družbenopolitičnih skupnosti, ki poleg samoupravnih funkcij izvršujejo tudi funkcije oblasti. Delegatski sistem tudi omogoča, da delegatska baza izraža svoje interese na organiziran način, s čimer ni zagotovljena samo odgovornost pri uveljavljanju interesov, marveč tudi učinkovitost njihovega uresničevanja. Danes je takšno neposredno izražanje interesov značilno za vsa področja in za vse ravni družbenoekonomskih in družbenopolitičnih odnosov. Zadeva torej tako kompleks proizvodnih odnosov kakor področje političnega sistema v ožjem pomenu besede, vključno z mednarodnimi odnosi; začenja se pri temeljni organizaciji združenega dela in krajevni skupnosti in se konča v skupščini SFRJ.

Kljub pomembnim uspehom, ki smo jih dosegli, pa ne moremo reči, da se je samoupravljanje pri nas razvijalo izključno po vzpenjajoči se črti. Razvoj samoupravljanja pri nas ni imel samo vzponov, temveč tudi omahovanja, zastoje in deformacije. Imel je svoje kritične prelomnice, trenutke, ko se je bilo treba odločiti ne samo za ohranitev samoupravnega sistema, temveč tudi za to, da se popravi spodrselj in išče nove rešitve. Vse to je logična pot v razvoju neke družbe.

Sistem socialističnega samoupravljanja v naši državi je dolgočasno gledano zdržal dosedanje zgodovinske preizkušnje in je v kritičnih trenutkih svojega razvoja znal najti poti in rešitve ki so mu omogočile delati korake naprej in krepiti svojo družbeno in politično moč. Prepričani smo, da bo tudi v naprej tako!

V TOZD Kartonaža na Rakeku smo slavnostno proslavili 1. maj, praznik vseh delovnih ljudi. V proizvodnih prostorih je mladina okrasila halo, v kateri so nam pripravili prijeten in lep spored gojenci glasbene šole iz Rakeka, učenci osnovne šole pa so nastopili v folklorni skupini in z recitacijami, z recitacijami pa so sodelovali tudi naši delavci.

Celotno proslavo in praznovanje prvega maja je organizirala osnovna organizacija mladine ob sodelovanju ostalih družbenopolitičnih organizacij.

Uvodni nagovor je imel predsednik OO ZSMS tov. Boris Štrukelj. V njem je orisal zgodovinski boj delovnega razreda in poudaril, da prav letos, ob 35-letnici osvoboditve in 30-letni-

ci uvajanja socialističnih samoupravljalnih odnosov, kot tudi ob letu stabilizacije in delovnih naporov, pripisujemo poseben pomen 1. maju, temu simbolu mednarodne solidarnosti delavskega razreda. Tako so prvi maj praznovali tudi med NOB, zaporniki v taboriščih, partizani, delavci v zasedenih mestih... Spomnimo se samo prvomajske demonstracije v Ljubljani leta 1943!

V socialistični Jugoslaviji, pa je bil prvi maj razglašen za državni praznik. Če pogledamo nazaj naš razvoj samoupravljanja, se lahko spomnimo, kako težko pot je prehodil naš delavski razred pod vodstvom našega dragega tovariša TITA. Pod njegovim vodstvom smo se otresli vseh težav, tako lastnih kot tudi mednarodnih. Samoupravlja-

nje je postalo v Jugoslaviji resnična izpoved naše družbe.

Ugled nove, socialistične in samoupravne neuvrščene Jugoslavije, se je dvignil po vsem svetu. Seveda tu ne moremo prezreti zasluge našega maršala TITA.

V današnjem času, pa moramo tudi največje zgodovinske obletnice revolucije, proslaviti predvsem z novimi načrti in delovnimi dosežki. Prav letos smo si tudi v naši temeljni organizaciji, zadali težke naloge stabilizacije in smeri nadaljnjega srednjeročnega in dolgoročnega plana.

Tako se v prvem četrtletju letošnjega leta, že kažejo prvi pozitivni rezultati dela. To smo lahko slišali tudi na zborih delovnih ljudi, kjer smo sklenili, da bomo še naprej nadaljevali to uspešno pot in dosegli kar največ delovnih zmag.

Ob koncu proslave nam je folklorna skupina osnovne šole Rakek, zaplesala nekaj jugoslovanskih kol in slovenskih narodnih plesov, navdušeni nad programom so naši delavci že med izvajanjem mlade folkloriste toplo pozdravljali z burnim aplavzom.

Prav tako pa so našim delavcem ob koncu zaželeli predstavniki DPO in naši vodilni delavci, lepo praznovanje delavskega praznika.

Dragi TITO, ko smo praznovali prvi maj, smo bili z mislijo pri tebi, v upanju, da boš še dolgo med nami, smo se spominjali tudi med proslavo. Sedaj te ni več med nami, pa kljub temu mislimo, da nisi umrl, kajti ti boš s svojim delom večno živel v zavesti delavskega razreda. Ti ne moreš nikdar umreti! S to mislijo bomo nadaljevali tvojo pot in utrjevali samoupravni socialistični sistem, ter bratstvo in enotnost vseh naših narodov in narodnosti.

Milena Breclj

Čestitka naših najmlajših.

Uredništvo Zapeli smo »Pesem o svobodi«.

Po mnenju sekretariata za informacije v izvršnem svetu skupščine SR Slovenije, z dne 6. 6. 1979, je Glasilo Kartonažne tovarne Ljubljana, na podlagi 7. točke prvega odstavka 36. člena zakona o obdavčevanju proizvodov in storitev v prometu (Uradni list SFRJ, št. 33-316/72) oproščeno temeljnega davka od prometa proizvodov.

Udeležili smo se pohoda „Po poteh partizanske Ljubljane”

Lepo, sveže jutro je zvabilo nad deset in deset tisoč ljudi na vsakoletni pohod »Po poteh partizanske Ljubljane.« Tega pohoda se je udeležilo tudi 80 delavcev. Zbrali smo se pred tovarno in se nato skupno odpravili na zbirališče, ki je bilo na Hrušici.

Vsakoletno dobro razpoloženje, je tokrat kalila misel na izgubo našega dragega tovariša

nikom, ki so se tako kot mi udeležili te vsakoletne manifestacije.

Na zaključni slovesnosti je govoril predsednik predsedstva SR Slovenije Viktor Avbelj, ki je poudaril, da letošnji pohod posvečamo spominu enega najbolj množičnih ohranjanj, spominov naše revolucionarne preteklosti.

Tradicionalnega »PARTIZANSKEGA MARŠA« sta se letos marš, ki je dolg 25 km, je udeležili dve ekipi. Partizanski spešno preteklo šest delavcev DO KTL.

Prvo ekipo so sestavljali:

Bricelj Milan, Železnik Vekoslav in Petovar Tugomer. Progo so pretekli izredno dobro, saj

so se uvrstili na 74. mesto od skupno 192 ekip, ki so prišle na cilj. Pred tekmovanjem so fantje redno trenirali, in tako dosegli tudi dober čas: 2.19,42.

Druga ekipa je nastopila v sestavi:

Stanko Janez, Ponebšek Anton, Černak Tone in z rezultatom 2.44,17 zavzela 161. mesto. Tej ekipi se je poznalo, da je

24. pohod
Krenili smo na startno mesto.

24. pohod na 10 km.

Priprave na startu teka na 25 km.

Foto: Simo

24. pohod 11. 5. 1980
Zaključna slovesnost.

(Foto: M. Pisek)

TITA. Z zanosom smo prehodili pot, kjer je med našo največjo bitko za svobodo in neodvisnost bodeča žica ločevala Ljubljano od zaledja, da bi se poklonili spominu mnogih, ki so padli za svobodo.

Sama pot ni bila preveč utrudljiva in smo se znašli v reki ljudi, ki se je zlivala k cilju tega pohoda — to je na Trg o svoboditve.

Pridružili smo se pionirjem, mladincem, delavcem, pripadnikom teritorialnih enot in šport-

Med tekom na 25 km...

... in po ulicah

manj trenirala, vseeno pa jim gre priznanje, da so pritekli do cilja in vzdržali na tej naporni progi.

Tako smo tudi delavci DO KTL prispevali k uspešnosti tega, letos že X^{IV}. pohoda »Po poteh partizanske Ljubljane.«

Mnogi so se pohoda udeležili zato ker je bil letošnji pohod posvečen velikanu naše revolucije, ker je to letos jubilejno leto svobode in miru.

MIRKO PLAZNIK

Predstavljamo

Špiralno-navijalni stroj »GUSCHKY« dobavljen v letu 1978 v Delo.

Prvi koraki DE-20 segajo v leto 1952. Za potrebe JLA so začeli izdelovati špiralno navite cevi. Prvi izdelki tovrstne proizvodnje so nastali leta 1953. Bitumizirane cevi so se izdelovale v obratu na Viču. Vojska kupec je bil tehnično in kakovostno zelo zahteven.

V mesecu maju 1954 so začeli z redno proizvodnjo bitumiziranih cevi v tovarni Rog na Viču, pozneje pa so se preselili v večjo stavbo na Brubarjevo. Tehnični vodja in oddelkovodja sta se usposabljal v ZR Nemčiji in Franciji (firma Guschy). Do leta 1954 so se cevi nabavljale v Franciji. Zaradi vse večjih potreb po ceveh je firma Guschy dobavila še en špiralno-navijalni stroj. Kot zanimivost naj omenim, da je bil omenjeni stroj dobavljen v rekordnem času (treh mesecih), po pogodbi je bila dobava šest mesecev. Veliko zaslug

čevine, ki predstavlja uvoz iz konvertibilnega področja. Prve kombi doze so se pojavile v Belgiji.

Proizvodnja na Viču je bila izključno za vojaške potrebe, zaradi dodatnega programa o izdelavi kombi doz so se vodnostni delavci odločili, da se prodaja zgrajba na Viču in povečajo proizvodni prostori v matični hiši kjer bo vse na enem mestu (laboratorij, tehnologija in proizvodnja). Tako je bil oddelek iz Viča preseljen na Čufarjevo 16.

V letu 1962 in 1963 nastopijo kritični časi za DE-20. Naročila za JLA so naglo upadala, kombi doze še niso dovolj prodrle na tržišče, tako da je mesečna proizvodnja padla na 80–90 ton. Postavljalo se je vprašanje tega obstoja oddelka.

V letu 1964 je bil kupljen tretji špiralnavijalni stroj »Mon-

Robilni stroj v DE-20.

LW linija za izdelavo kombi doz.

za tako hitro dobavo stroja je imel takratni direktor KTL.

Špiralno navite cevi so se začele izdelovati v Evropi po II. svetovni vojni, in sicer v Franciji za vojne namene. V začetni fazi proizvodnje so bile težave s papirjem, kovinskimi elementi in lesenimi vložki. Z ozirom na to, da so bili izdelki prodani tudi za tuje tržišče, so bile zahteve kvalitete izredno zahtevne.

V prvem letu proizvodnje je bilo na oddelku zaposlenih štiri-deset delavcev. Naslednje leto se je povečalo število delavcev na stosedemdeset zaposlenih. Dnevna proizvodnja bitumiranih doz je bila 2500 komadov. To je predstavljalo 2.500.000 S dinarjev, kar je bilo za leto 1955 izredno veliko.

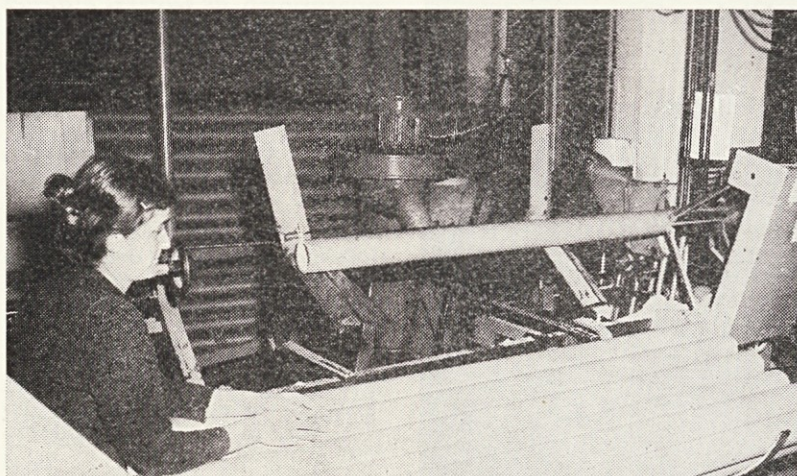
Že v tistem času se je razmišljalo o izdelavi kombi doz kot embalažne posode, ki bi nadomestile doze narejene iz bele plo-

že. Kombi doze so začele osvajat tržišče in izpodrivati doze iz bele pločevine.

V letu 1968 so nastopili kadrovski premiki v DE-20 in komercialni službi. Proizvodnja je začela iz leta v leto zopet naraščati. V letu 1968 je DE-20 napravila 1220 ton, medtem ko je bilo v letu 1979 proizvedeno 6140 ton.

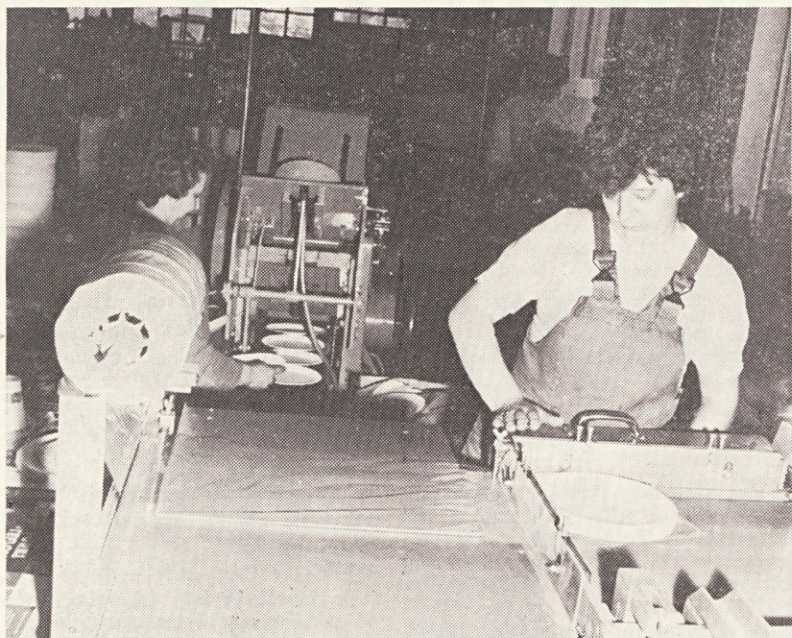
Začeli smo z lastno izdelavo špiralnavijalnih strojev. Prvi špiralni stroj je bil projektiran v konstrukciji leta 1972 in začel obratovati v letu 1973. Izdelani so bili še štirje stroji in zadnji je začel obratovati leta 1977.

V letu 1968 je bila nabavljena Guschy linija za izdelovanje kombi doz, ki bi se uporabljala za oplemenitvena olja in masti, pozneje pa tudi za prehrabene namene. V tem obdobju se je začela uveljavljati tudi tehnologija kartonskih krožnikov in tako

Razžagovanje cevi na žagi pri V. špiralno-navijalnem stroju GUSCHKY.

vam DE-20

Linija za izdelavo krožnikov — stroj Kalfas.

so bili pripravljeni stroji za izdelavo krožnikov iz tržiške tovarne bele lepenke.

V letu 1976 je bilo zaposlenih 1969 delavcev. Tehnologija in norme so se spreminjale, z drugo besedo produktivnost se je stalno povečala. DE-20 je v prostorski stiski in z pretežno zastarelim strojnimi parkom. Kljub temu, da so investicijski elaborati narejeni in potrjeni na samoupravnih organih zaradi objektivnih težav niso realizirani.

V DE-20 dela v operativni pripravi, tehnološki pripravi, kontroli kvalitete, odpremi in administraciji 21 ljudi. Od 216 zaposlenih v DE-20 dela 150 delavcev po normi (70,4 %). Z ozirom na strukturo zaposlenih in delovne pogoje so osebni dohodki (povprečni) nižji kot v ostalih delovnih enotah oziroma TOZD.

Velike zahteve kupcev za naše izdelke dovolj jasno dokazujejo, da je nujno potrebna investicija, zlasti se opazi pri naročilih kombi do, ker od večine kupcev naročil sploh ne sprejemajo. Proizvodnja papirnatih krožnikov tudi ne zadošča potrebam tržišča. Planirano je, da se izdelajo stroji doma za veliko serijsko proizvodnjo.

Prav zadnji program v DE-20 je zelo raznolik in zato tudi ni velikoserijske proizvodnje. Srednjeročni program 81 — 85 planira v DE-20 naslednje proizvodnje izdelke: spiralno-navite cevi, kombi doze za farmacevtsko in praškarsko industrijo, hobuke in sode, kartonska jedra in artikel za potrebe JLA. Za proizvodnjo krožnikov je še vprašanje ali se bo izdelalo v okviru TOZD.

Stroj za izdelavo krožnikov nizozemski stroj tip »MARKHORST« dobavljen leta 1979.

Raziskava tržišča ni izvedena v okviru petletnega plana, ker dosedanja proizvodnja ne zadovolji potrebam tržišča. Iz uvoza potrebujemo belo pločevino, ki se uporablja za izdelavo kombi doze v ostalih proizvodnih programih pa smo prešli na domače surovine.

Delavci so že večkrat zagreto razpravljali o novogradnji, kjer bi z obstoječim strojnimi parkom in z istim številom zaposlenih povečali proizvodnjo za 20 %.

Vzporedno z rastjo proizvodnje se pojavlja tudi problem stalne in redne dobave surovin in repromateriala. Kvaliteta dobavljenih materialov pa zadovoljuje našim potrebam.

Zadnjih deset let smo pozitivno poslovali kot DE-20 in tudi ostanek dohodka je bil ob zaključnem računu prikazan.

Sodelovanje z razvojno investicijskim sektorjem je do sedaj

prišlo do izraza pri elaboratu o investicijah, kar se tiče novih izdelkov pa ni pravega sodelovanja in rezultat tega je, da ni novitet.

Kar se tiče informiranosti in samoupravnih odnosov je na zadovoljivem nivoju. Tako kot v ostalih delovnih enotah v TOZD Kartonažna je tudi v DE-20 samostojna osnovna organizacija sindikata ter osnovna organizacija ZK. Od družbenopolitičnih in delovnih aktivnosti je odvisna kvaliteta odločanja in razpolaganje z ustvarjenim dohodkom. Na zboru delavcev v DE-20 je že večkrat prišlo do pobude za novo samoupravno organiziranost.

Zahvaljujem se tov. Janezu Habiču, vodji oddelka DE-20, da mi je postregel s podatki in s tem omogočil, da sem napisal prispevek.

Anton Čož

DOPISUJTE V VAŠE GLASILO!

PREDSTAVLJAMO VAM...

Tov. Trošt Mirana rojen pred 57 leti na Rakeku, v naši TOZD takratnem Kovaško kolarskem podjetju, ki se je pozneje preimenovalo »TISO« in nato v obrat Kartonažna tovarna Ljubljana. Kot invalid iz mladih dni, je opravljal različna dela, različne družbenopolitične samoupravne funkcije v TOZD in izven nje. Sedaj opravlja dela in naloge skupinovodje, pred tem pa je bil na različnih delovnih mestih v naši TOZD.

Tov. Trošt, iz podatkov v vaši delovni knjižici zaključujem, da ste imeli težko in burno mladost. Stari komaj 18 let, ste doživeli drugo svetovno vojno, kljub invalidnosti ste iskali zaposlitev. Sovražnik vas je celo prisilno mobiliziral za delo. Po vojni ste delali na različnih opravilih dokler niste končno leta 1951 pristali v naši TOZD, to je takojimenovanem Kovaško kolarskem podjetju. Mislim, da so to le preveč suhoparni podatki iz uradnega dokumenta, povejte nam prosim kaj več o sebi iz tega obdobja?

Časi v katerih sem preživel svoje otroštvo in mladost so bili resnično težki in slabi. Zame še posebno, saj je bil to vzrok za mojo sedanjost invalidnost. Izhajam iz družine, v kateri je bilo 8 otrok. Možnosti

za zaslužek ni bilo. Nekaj zemlje, ki so jo imeli starši v lasti, pa ni dajalo dovolj kruha za nas vse. Kljub vojni sem se zaposlil in delal pri raznih delodajalcih v rojstnem kraju. Leta 1944 me je sovražnik mobiliziral na prisilno delo, vendar sem po nekaj mesecih ušel in se jim nisem več pokazal do konca vojne. Po osvoboditvi sem se takoj vključil v obnovo porušene domovine. Že leta 1946 sem bil sprejet v članstvo ZK. Zaposlil sem se na OLO Planina, nato na KZ Postojna in kasneje tudi na okrajnem LO Postojna. Leta 1946 sem bil prvi tajnik sindikata lesnih delavcev na Rakeku. V tem obdobju sem opravil tudi enoletni tečaj za funkcionarja KZ, ki je bil v Ljubljani.

V kakšnih pogojih ste delali delavci v takratnem Kovaško kolarskem podjetju in pozneje v TISI?

Pogoji dela so bili neprimerno slabši od današnjih, delali smo od 5. do 13. ure, počitka med delom ni bilo, prostih sobot nismo poznali. Malica je v začetku trajala samo 15 minut, bilo pa je veliko težkega fizičnega dela. Izdelovali smo lesena kolesa za potrebe JLA, samokolni-

ce za delovne brigade in drugo leseno orodje. Imeli smo svoj DS in pozneje tudi upravni odbor, kot organ upravljanja. Pred integracijo s cerkniškim Brestom, je bilo v našem podjetju okrog 350 delavcev. Dosegali smo lepe poslovne uspehe, imeli smo celo lastne devize, saj smo lesno galanterijo izvažali. Zaradi težnje razvoja pohištvene industrije v Cerknici, je bila velika večina delavcev premeščena v Brest, tako da nas je ostalo le še okrog 50, ki smo se kasneje priključili kot obrat Kartonažni tovarni Ljubljana in preusmerili dejavnost na izdelavo papirne embalaže in potrebno je bilo ponovno delati vse od začetka.

V vašem času ste osebno doživeli prehod naše družbe iz centralno-planskega vodenja, v samoupravno demokratično oz. uresničevanje znanega gesla »Tovarne delavcem«. Kako je to izgledalo v praksi iz vašega zornega kota?

Ta prehod sem doživel v Kovaško kolarskem podjetju. Dobivali smo naročila, material, surovine brez našega vpliva. Bi-

rečem, da sem bil vseskozi zavzet z zaupnimi funkcijami. Leta 1975 mi je občinski sindikalni svet podelil srebrni znak sindikata, na kar sem še posebno ponosen.

Kako gledate na razvoj naše družbe?

Če preletim na kratko obdobje razvoja naše družbe, lahko rečem, da smo dosegli ogromne uspehe. Kar pogledamo standard naših delavcev, tudi fizično veliko manj trpimo, kar je zasluga industrijskega napredka. Danes veliko več naredimo, saj so veliko del prevzeli stroji, včasih pa smo vse delali ročno.

Delegatski sistem je že tako razvit, da delegati odločajo praktično v vseh sferah družbenega življenja, vendar pa se ne morejo še pravilno odločati, ker jim materiali, ki so predloženi, včasih tudi prestrokovni, preveč koplicirani in ne dopuščajo pravilnega razumevanja snovi.

Kaj svetujete mladim?

Mladi naj predvsem nadaljujejo delo, ki ga prevzemajo. Pri

Tov. Trošt v delovnem okolju...

li smo le izvajalci. Potem smo morali začeti sami, od priprave do prodaje izdelkov. Seveda nam je to v začetku delalo nekaj težav, vendar smo se dobro znašli. O vseh zadevah smo odločali samo v DS. Ko smo se pozneje, kot obrat, priključili KTL smo spoznali, da imamo manj samoupravnih pravic kot prej v samostojnem podjetju. Seveda pa smo si te pravice kmalu ponovno pridobili. Še posebej pa smo si utrdili položaj s tozdiranjem, kar pa je že prehod v boljše, popolnejšo obliko samoupravljanja.

Kakšne družbenopolitične, samoupravne in druge funkcije ste opravljali v teh letih?

Kot sem že dejal sem bil prvi tajnik sindikata lesnih delavcev na Rakeku, bil sem sekretar OO ZK, član oz. predsednik občinskega sindikalnega sveta, član občinskega komiteja, ter še veliko drugih funkcij v podjetju in izven. Nekatere funkcije so mi bile zaupane po dvakrat. Koliko je bilo vseh funkcij, se niti ne spominjam, saj jih je bilo preveč. Lahko pa

tem moram poudariti pridobitve revolucije, bratstvo in enotnost naših narodov, socialistično samoupravno ureditev, svobodo in vsa druga načela, za katere se je tako dosledno boril tovariš Tito. Če bodo mladi znali te pridobitve ohraniti in jih razvijati naprej, v kar pa ne dvomim, je naši družbi zagotovljena lepa prihodnost.

Do upokojitve vam manjka še dve leti in pol. Ali kaj razmišljate o tem?

O tem mi ni treba veliko razmišljati, saj si ne mislim privoščiti oddiha. To ni zame. Ostal bom še naprej aktiven — imam namreč kmetijo. Dokler bom pri zdravju bom vse to z veseljem opravljal.

Kolektiv pa bom zelo pogrešal, to vem že vnaprej, saj je to moj drugi dom, kjer imam pristen stik z ljudmi.

Za intervju se vam zahvaljujem in še vnaprej veliko sreče.

Marjan Jerič
TOZD Kartonaža Rakek

Iz misli...

VLADIMIR DEDIJER
JOSIP BROZ — TITO

Prispevki za življenjepisa
Izdala Cankarjeva založba v
Ljubljani, junija 1953. leta

1892.
1980.

Franjo in Marija Broz sta imela petnajstero otrok, izmed katerih je večina pomrla že v prvih letih življenja. Josip je bil sedmi otrok...

Vsa družina Franja Broza je bil sedmi otrok...

Vsa družina Franja Broza je stanovala v hiši številka 8 v Kumrovcu. To je trdno zidana stavba z velikimi okni, sezidana okrog 1860. Franjo Broz je delil to hišo z enim svojih sorodnikov, z Blažem Brozom. Predsoba do vhodnih vrat je bila skupna in vsak sta imela na obeh straneh po dve sobi, medtem ko je bila kuhinja z odprtim ognjiščem prav tako skupna. V takih pogojih se je začelo življenje Josipa Broza v Kumrovcu. Takole se je sam spominjal tistih dni:

»Moja otroška leta so bila težka... V družini je bilo mnogo otrok in ni bilo lahko skrbeti zanje. Pogosto ni bilo niti dovolj kruha in zaradi tega se je dogajalo, da je mati, da bi pravilno razdelila rezerve koruzne moke, ki jo je imela, morala zaklepati shrambo, v kateri je bil kruh, in smo mi otroci dobivali toliko, kolikor se ji je zdelo, da nam ga more dati, ne pa, kolikor smo ga mogli pojesti. Ze januarja meseca je moral moj oče Franjo kupovati kruh oziroma koruzo, kajti za pšenico naša hiša ni imela dovolj sredstev. Kupovali smo »preko«, v Sloveniji, v Šentpetru... Otroci smo izkoristili prihod sorodnikov, tet in drugih, pa smo v njihovi navzočnosti izprosili od matere nekaj kruha vrh tistega, ki smo ga že prej dobili. Mati je bila ponosna ženska in ji je bilo neprijetno, da bi nam vpričo sorodnikov odrekla, zato pa je bilo potem, ko so sorodniki odšli, dovolj oštevanja in tudi batin... Bil je nekoč nekaj praznik in rodite-lja sta odšla nekam v goste. Bili smo lačni. Na podstrešju je visela suha svinjska glava, ki smo jo hranili za Novo leto. Bratci in sestre so jokali in jaz sem to glavo dal v kotel z vročo vodo, natrosil malo moke, in vse to se je kuhalo kake dve uri. Najedli smo se, da je »vse pokalo«. Toda jed je bila tako mastna, da smo vsi oboleli. Ko se je mati vrnila in smo vsi molčali in stokali, se je razžalostila, a nas bi nabila zaradi tega... Nato pa je prišla bera. To je neka obveznost še iz fevdalnih časov, ki se je obdržala v Kumrovcu do mojega detinstva. Po Božiču se je pred Novim letom pred vrati vsake vaše hiše prikazal, frater iz Klanjca s križem v roki, za njim pa mežnar z vrečo. Frater je napisal na vrata s kredo »Anno

domini...« to je, čestital nam je za Novo leto, gospodar pa mu je moral dati nekaj litrov koruze ali pa klopčič (povesmo) lanu zlate barve, ali dva forinta, kar je tiste čase pomenilo dve dnini... In mi smo po Božiču vedno morali kupovati koruzo in lahko si je zamisliti, kako smo mi, vedno lačni otroci, gledali mežnarja, kako tlači našo koruzo v svojo vrečo...«

Po končani šoli je delal Jože nekaj časa pri bratu svoje matere, skopuškemu človeku. »Krmil sem su«, pripoveduje Josip Broz, »vsak dan dvanaest krav in volov. Ujec mi je obljubil za plačo nove čevlje in hrano. Toda ni držal besede. Najprej mi je vzel moje stare škornje, ki so imele lepe golenice, in jih dal popraviti za svojega sina, meni pa je dal druge, veliko slabše...«

Čudna je ljubezen Zagorca, da je lepo oblečen. O tem, kaj pomeni biti dobro oblečen pripoveduje Josip Broz:

»Spominjam se, da je prišel v naš kraj neki baron, inženir, močan, krepak človek. Imel je avto kakor izvošček in vozil z njim petnajst kilometrov na uro in otroci so se zbirali okrog njega. Pri nas otroci in mladi fanti je grozno izgubil na ugled zaradi tega, ker je imel zakrpene hlače. Govorili smo tedaj: »Kakšen baron pa je to, da ima zašito zadnjico kakor mi.«

Ujec sam je videl, da je Joža nezadovoljen zato mu je rekel:

»Pa podji, če misliš, da ti bo drugje bolje«. Tako je napočil čas, da tudi Joža krene »s trebuhom za kruhom«. Zgodilo se je, da je prav tedaj prišel v Kumrovec sorodnik Brozovih, štabni narednik Jurica, v uniformi s polno medaljo na prsih, ki so ugajale Joži. Jurica je hotel pomagati sorodniku Franju. Govoril je Joži, da je natakarski poklic najlepši. »Zmerom si lepo oblečen. prideš v stik z gospodskimi ljudmi, ni se treba veliko napanjati in potiti.«

»In jaz sem hotel, ko sem bil majhen.« pripoveduje Josip Broz, »postati krojač, ker je želja vsakega kmetiča v Zagorju, da ima lepo obleko. Kot otrok sem sanjaril, da sem krojač in da šivam obleke očetu, bratom in vsem v hiši...«

Pod vplivom tega svojega sorodnika je sklenil Franjo Broz poslati Joža v Sisek učiti se za natakarja.

Tako je Josip Broz v svojem petnajstem letu odšel »s trebuhom za kruhom« iz svojega rojstnega Kumrovca, kakor tisoče drugih vaških fantičev širom po izmučeni Hrvaški.

Mojster Nikola Karas je imel svojo ključavničarsko delavnico v neki pritlični hiši v Galdovaški ulici (danes Tomislavova ulica). Ta hiša stoji še danes. Iz podzemlja gledajo skoraj v višini uličnega pločnika štiri majha okenca na ulico. To je bila delavnica in takoj zraven nje spalna soba Nikole Karasa in njegove žene. Nekaj manjših sobic v pritličju je Karas dajal samcem v podnajem. Tam je stanovala njegova hči Zora. Karas je bil zajeten človek šestdesetih let. Vprašal je Jožo, po kaj je prišel, in ta mu je kratko odgovoril, da ne želi biti natakar, marveč hoče postati mehanik.

Karas je spoštoval svoj poklic in je bil po naravi dobrodušen človek, Jožov odgovor mu je bil všeč. Toda mojster Karas je bil hkrati človek, ki je spoštoval zakone. Zato je vprašal Jožo, ali bodo z zamenjo poklica soglašali tudi njegovi starši, oziroma redniki. Joža je odgovoril, da žive njegovi starši v Zagorju in da je prepričan, da bi tudi njegovemu očetu Franju bilo bolj všeč, če se njegov sin uči ključavničarstva, kakor pa da pomiva posodo.

»Imaš prav, mali«, se spominja Josip Broz danes besed mojstra Karasa, »toda sporočiti moraš očetu, naj pride, da sklene pogodbo z menoj in potem bo vse v redu«.

Se isti dan je Joža pisal v Kumrovec, razložil očetu svojo željo ter ga prosil, naj pride v Sisek. Toda potovanje v Sisek je stalo precej denarja, bilo je drago, posebno za Franjo Broza, ki mu je vsak vinar veliko pomenil. Pa vendar je Franjo premogel nekaj desetnic in se pojavil v Sisku. Pristal je na to da prestopi Joža v ključavničarsko obrt. Pri slovesu mu je Joža izročil vse svoje prihranke, ki jih je prislužil z napitninami v kantini. Zase je Joža lahko kupil samo modri delavski kombinezon, da ne bi v delavnici zamazal svoje navadne obleke...

Joža je dobil od svojega mojstra samo enkrat zausnico. Do tega je prišlo takole: Odkar je hodil Joža v vajensko šolo, se je v njem razvila strast za branje. Požiral je in bral vse po vrsti, kar mu je prišlo pod roke: zgodbe, razne romane domačih in tujih pisateljev, potopise, pustolovske romane Conana Doylea,

ki so izhajali v zvezkih... Denar zanje je dolgo zbiral, največ od izdelovanja ključev in popraviljanja ključavnic sosedom. Toda za branje je ostajalo malo časa. Dvanajst ur v delavnici, dvakrat tedensko šola, svetilka pa je smela goreti samo, dokler niso legli. Zato je Joža katerikrat bral tudi pri delu. Ob neki priliki je delal na vrtnem stroju s svedrom. Navadno so postavili stražo, da jih mojster Karas ne bi presenetil. Toda dogodivščine Sherlocka Holmesa so bile tako razburljive, da je še stražar pozabil na vse. Mojster Karas je neopazno prišel v delavnico in se potihoma približal Joži za hrbet. Na nesrečo je v tem trenutku počil sveder. Karasu je šinila kri v glavo in je prisolil Joži klofuto. Joža je spustil roman iz rok ter odšel iz delavnice.

»Klofuta, ki sem jo dobil«, se spominja Josip Broz, »je težko padla name, zato sem sklenil pobegniti, čeprav je bil to zadnji mesec mojega triletnega učenja rokodelstva...«

Bližal se je dan, ko bo Joža Broz »postal prost«, ko se bo iztekel rok pogodbe z mojstrom. V septembru 1910 je bil Joža proglašen za pomočnika, dobil spričevalo o končani vajenski šoli, se poslovil od mojstra Karasa in tovarišev ter krenil v Zagreb.

Sezona je bila že pri kraju in Joži se je posrečilo, da je našel zaposlitev samo za dva meseca v ključavničarski delavnici pri Haramini na Ilci. Njegova meza je znašala dve kroni trideset vinarjev. Za stanovanje je plačeval mesečno dvajset kron, za hrano pa sedem kron tedensko. Kilogram mesa je stal dve kroni, kruha pa šestintrideset vinarjev.

Že prve dni po svojem vstopu na delo je odšel Josip Broz v Zvezo kovinarskih delavcev v Delavski dom na Ilci številka 53 ter se vpisal kot član. S tem je postal hkrati tudi član Socialdemokratske stranke Hrvaške in Slavonije. Bilo je v oktobru 1910, ko je Josip Broz dobil člansko izkaznico in značko: dve roki, ki se stiskata, v sredini pa kladivo. Bilo mu je tedaj osemnajst let.

(nadaljevanje v prihodnji številki glasila)

Izbor pripravila
Tatjana Cerin.

...fotokronika.....fotokronika...

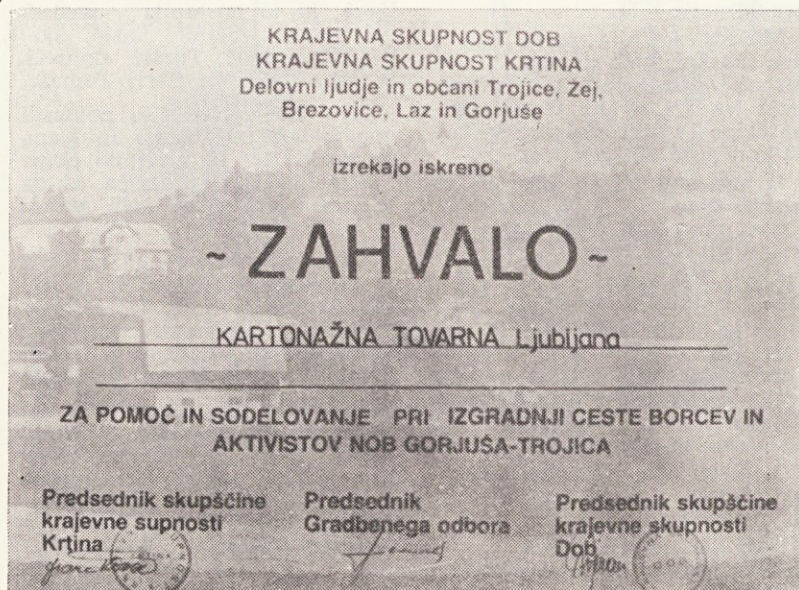
Pri spomeniku padlim za svobodo OKLO — 80.

Ogled ostankov Judeževe domačije.

Povorka je krenila k spomeniku.

Praznovali smo dan mladosti

Mladinci TOZD Kartonaža Rakek, smo na predvečer dneva mladosti — Titovega rojstnega dne, zakurili kres na najvišjem hribu Rakeka — Srnjaku.

Kljub slabemu vremenu, se je ob kresu zbralo precejšnje število mladincev Kartonaže, osnovnošolcev, ostalih mladincev Rakeka in krajanov.

Ob kresu smo izvedli kulturni program, zbor osnovne šole Rakeka pa je zapel več pesmi, ki so bile vezane na delo tovariša Tita in na bratstvo in enotnost narodov in narodnosti Jugoslavije. Tako smo vsi skupaj obujali spomine na našega dolgoletnega vodnika.

Uvodni del kulturnega programa se je pričel z nagovorom:

Minilo je mnogo let od dneva, ko so se mladinci odločili, da postane Titov rojstni dan naš praznik.

Mladinci Kragujevca so dali pobudo, da bi čestitke za rojstni dan tovariša Tita potovale po vseh poteh domovine v rokah

stotisočih mladincev in mladink proti Beogradu.

Na dan Titovega rojstnega dne, je štafetno palico s čestitkami na svečani proslavi izročil Titu izbrani mladinec oz. mladinka. Letos prvič — po toliko letih, teh čestitk nismo mogli predati. Njegova smrt nas je prikrajšala za to, da ni več s svojim narodom. Ni pa nas mogla prikrajšati, da ne bi bil v naših srcih in da ne bi mogli nadaljevati njegove poti. Zaočljubili smo se! Kot vsak domoljub, tako tudi mi mladi stopamo po tej poti in jo bogatimo s številnimi dejanji. Zato smo se zbrali, da obudimo spomin na njegova velika dela in mu na tak način izročamo svoje čestitke.

Obljubljamo, kot smo obljubili že tolikokrat doslej, da bomo izpolnjevali naloge, ki smo si jih zadali, saj nam je dal ideje in usmeritve zanje, prav on, tovariš TITO.

Boris Štrukelj

Kadrovska politika

OBLIKOVANJE KADROVSKE POLITIKE

Globalno kadrovska politiko in splošne smernice določa delavski svet podjetja. Toda v pripravi za sprejem kadrovske politike je potrebno da sodeluje kar najširši krog zainteresiranih: kadrovska služba, komisija ali odbor za kadre pri organih samoupravljanja, direktor podjetja, vodje (direktorji) posameznih sektorjev in služb itd.

Osnovni predpogoj za oblikovanje kadrovske politike je poznavanje ciljev, ki se morajo doseči v določenem razdobju. Kadrovska politika mora biti pravočasno formirana (je dolgoročna), pri čemer je pogojena z določenimi predpostavkami:

- znane morajo biti osnovne kadrovske analize in osnovni kadrovski problemi, ki jih bo zajela kadrovska politika. Če bo formirana brez predhodnih študijskih analiz (kar je pogosta praksa v mnogih podjetjih), bo le deklarativna za prakso neadekvatna;

- kadrovska politika mora biti realna, tj. takšna, da bo v celoti zajemala problematiko podjetja in v zvezi s kadri oblikovala prvenstveno tiste principe, ki so sploh v danem obdobju ustvarljivi. Pri tem je potrebno definirati zaporedja ciljev, ki jih kadrovska politika zajema z uvedbo prioritete;

- kadrovska politika mora biti elastična, to pomeni, da enkrat formulirana kadrovska politika ne sme postati dogma. Če formulirano kadrovska politiko je potrebno v danih pogojih prilagoditi, ker pa je kadrovska politika dolgoročna, je nujno, da nastajajo v določenem časovnem obdobju določeni novi pogoji, ki zahtevajo adaptacijo kadrovske politike;

- kadrovska politika mora biti dosledna, postavljeni principi se morajo spoštovati, če tudi to posameznikom ne ustreza;

- kadrovska politika mora biti jasna in razumljiva, zato mora biti pri formiranju sestavljena pregledno s tem, da se je potrebno izogniti nejasnim formulacij ali celo filozofiranj. Ker je kadrovska politika namenjena celotnemu kolektivu, mora biti tudi javna, kar istočasno omogoča kontrolo in nadzor nad njenim izvajanjem.

Pri sestavljanju kadrovske politike je potrebno upoštevati naslednje principe:

- kadrovska politika mora težiti k ustvarjanju ugodne delovne atmosfere in ustvarjati občutek pripadnosti kolektivu;

- kadrovska politika mora soustvariti pravilni sistem nagrajevanja po delu in napredovanja;

- spoštovati je potrebno osebnost vsakega člana kolektiva, njegove dejavnosti in pravice;

- kadrovska politika mora temeljiti na principih socialistične demokracije in humanizma;

PODROČJE KADROVSKE POLITIKE

Kadrovska politika mora dosegati vsa tista področja, ki imajo neposredno ali posredno povezavo z delom in s kadri. Iz navedenih misli pa kmalu lahko ugotovimo, da praktično sploh ni področja v podjetju, kjer istočasno ne bi nastopala tudi kadrovska politika. Toda, da ne bi te predpostavke preveč poenostavili, čes da praktično ni neke neposredne domneve kadrovske politike, navajamo naslednja osnovna področja, ki pa jih mora zajemati vsaka kadrovska politika:

- politika pravočasnega pridobivanja kadrov, ki strukturno ustreza proizvodnemu procesu;

- politika spremljanja kadrov v proizvodnem procesu;

- politika izobraževanja kadrov;

- politika stimulacije in nagrajevanja kadrov;

- politika zaščite kadrov;

- politika družbenega standarda kadrov;

- politika posebnih dejavnosti za kadre (pridobivanje raznih potrdil, zavarovanje, itd..)

Seveda s tem niso izčrpana vsa področja kadrovske politike, niti redosled, ki smo ga navedli, ne pomeni prioritete za kadrovska politiko, s tem je samo prikazana kompleksnost kadrovske politike. V kolikor pa pri izvajanju kadrovske politike ne zajemamo vsaj teh nekaj omenjenih področij, lahko mirno ugotovimo, da kadrovske politike sploh nimamo.

(Prihodnjič: izvajanje kadrovske politike) D.P.

Nogometni turnir — prvenstvo DO KTL

Igra se je razživela.

V soboto, 29. marca 1980 so se v Ljubljani zbrali nogometaši KTL, da se pomerijo v malem nogometu za prvenstvo delovne organizacije KTL.

Moštva so bila razdeljena v dve skupini, kjer so najprej tekmovali v posameznih skupinah, nato pa so se tri prvoplasirane ekipe iz prve skupine sestale za končnega zmagovalca.

V prvi skupini so bila naslednja moštva:

TOZD Kartonažna Ljubljana
TOZD Lepenka Tržič
DE-10 Ljubljana
DE-50 Ljubljana

Ekipe TOD Valkarton bi morala tekmovali v prvi skupini, vendar se kljub prijavi ni udeležila tekmovanja, čeprav je bil pripravljen celoten vrstni red tekem za to skupino.

V drugi skupini so tekmovali: TOZD Kartonaža Rakek
TOZD PAKO Ljubljana
TOZD Kuverta Ljubljana
TOZD Jelplast Kamna gorica
Veterani

Po zelo zanimivih bojih, ki so trajali vsega skupaj štiri ure je zaslužen prvo mesto zavzela ekipa TOZD Kartonažna Ljubljana, ki je nastopila v naslednji postavi: Sladič, Lasič, Škafar, Jambrovič, Turšič, Čatovič, Bizjak, Ptičak in Škrli Tomaž.

Zelo dobro igro so pokazali nogometaši iz Rakeka in Kamne gorice ter še posebno ekipa TOZD Lepenka iz Tržiča, ki pa je imela neugoden žreb, da bi se bolje uvrstila.

Najboljši igralec tega turnirja je bil po mnenju večine prisotnih Škafar Ivan iz TOZD Kartonažna Ljubljana, najboljši strelec pa je bil Pušič iz TOZD Lepenka, ki je dosegel 9 golov.

Po zaključku tekmovanja je bila skromna zakuska v obratni menzi, kjer so prve tri ekipe prejele tudi pokale. Domenili so se tudi, da bo naslednje tekmovanje v mesecu maju in to verjetno na Rakeku.

Mirko Plaznik

...Akcija...

Akcija za športne značke (zlate, srebrne, bronaste) naj bi zajela vse zaposlene v delovni organizaciji KTL.

To dejavnost bomo postopoma uvajali, dokler akcija ne bi prerasla v doslej najbolj množično organizirano in načrtno telesnokulturno dejavnost v DO Kartonažna tovarna Ljubljana.

Marsikdo iz manjšine, ki je že dojel potrebo po smotni in načrtni telesni vadbi, ne ve kaj naj dela, kako naj dela, kje naj

ŠPORTNA ZNAČKA KARTONAŽNE TOVARNE LJUBLJANA

se vključi in kaj je potrebno za njegovo starost. Šele takrat, ko bomo sistemsko poskrbeli za slehernega zaposlenega in mu dali napotke in možnosti za načrtno vadbo, večanje in ohranjanje njegove telesne zmogljivosti, se bomo približali viziji ljudske, množične in humane telesne kulture, ki bogati življenje posameznika in prispeva k večanju delovne in obrambne zmogljivosti. Prav to pa si obeitamo od tekmovanja za športno značko.

O ZASNOVI ŠPORTNE ZNAČKE

1. Tekmovanje za športno značko ni namenjeno samo nekaterim, ki se že ukvarjajo s športom in rekreacijo, temveč lahko v tej akciji zadovoljujejo svoje potrebe in interese tudi najmanj zmogljivi.

2. Sistem smotrnega in načrtnega stopnjevanja zahtev (zlata, srebrna, bronasta značka) motivira in spodbuja slehernika k nenehni skrbi za večanje in ohranjanje telesne zmogljivosti.

3. S podeljevanjem športnih značk DO KTL želimo motivirati kar največje število zaposlenih v delovni organizaciji KTL za redno in načrtno vadbo.

NACIN UDELEŽBE ZA PRIDOBITEV ŠPORTNE ZNAČKE

Vsak član kolektiva si bo lahko nabavil izkaznico v kateri so na drugi in tretji strani te izkaznice vpisane posamezne

športne panoge oziroma akcije. Na drugi strani so napisane naslednje akcije:

- planinski izlet
- planinski izlet
- planinski izlet
- pohod po poteh partizanske Ljubljane
- kegljanje
- 4 x 50 lučajev — ženske
- 4 x 100 lučajev — moški
- 2 x 200 lučajev — moški
- kolesarjenje
- poljubna trim udeležba

Na tretji strani knjižice pa so vpisane kolone za udeležbo na prvenstvu Kartonažne tovarne v posameznih panogah kot sledi: smučanje, sankanje, plavanje, nogomet, odbojka, kegljanje, košarka, streljanje, namizni tenis.

POGOJ ZA PRIDOBITEV ZNAČKE

(zlate, srebrne, bronaste)

za moške — zlata značka

Med sedmimi akcijami, ki so omenjene na drugi strani knjižice mora vsak posameznik

opraviti vsaj 5 akcij od 7 akcij, dočim se mora izmed 9 prvenstev v okviru KTL udeležiti vsaj 5 turnirjev.

ženske — zlata značka

Med sedmimi akcijami se morajo udeležiti na vsaj 4 akcijah, dočim se morajo izmed turnirjev v posameznih panogah udeležiti na vsaj treh turnirjih (npr. plavanje, streljanje, sankanje itd.)

moški — srebrna značka

Štirikratna udeležba med akcijami, ter štirikratna udeležba med turnirji.

ženske — srebrna značka

Štirikratna udeležba na akcijah ter dvakratna udeležba na turnirjih.

moški — bronasta značka

Trikratna udeležba na akcijah ter trikratna udeležba na turnirjih.

ženske — bronasta značka

Trikratna udeležba na akcijah ter enkratna udeležba na turnirjih.

Predvideno je, da bi v letošnjem letu izvedli vse akcije in turnirje. Vsi tisti moški, ki se bodo udeležili vseh akcij ter turnirjev bodo dobili komplet značk, dočim bodo ženske dobile komplet značk v primeru, da se bodo udeležile vseh akcij, katere bodo izvedene ter vsaj treh turnirjev (sankanje, plavanje, kegljanje).

Značke naj bi podeljevali na posameznih občnih zborih OO sindikata.

Upamo, da se boste udeleževali posameznih akcij in turnirjev v čim večjem številu. Planiramo tri planinske izlete v letošnjem letu, trim kolesarjenje ter posamezna prvenstva v panogah ki so navedena v knjižici.

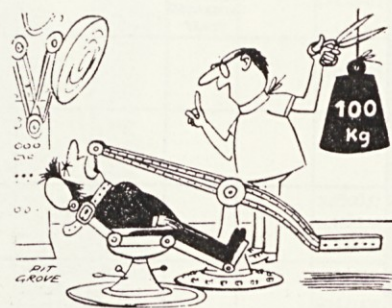
Knjižice, kakor tudi vse informacije pa boste lahko dobili pri referentu za šport in rekreacijo v KTL.

Mirko Plaznik

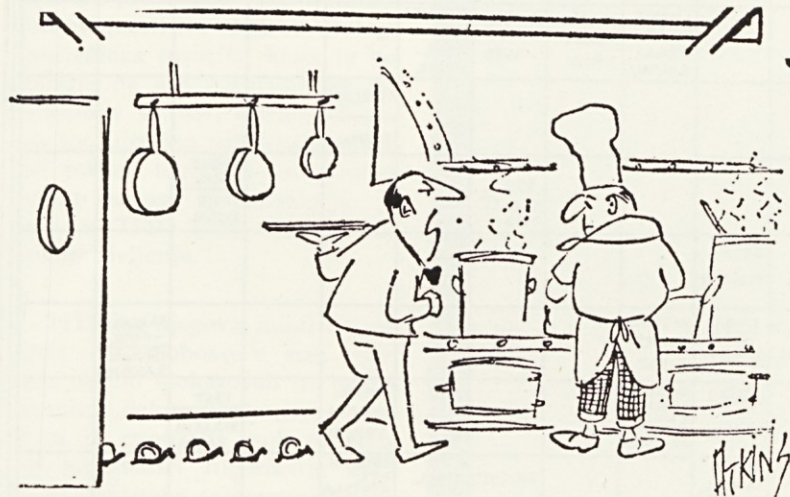
MALO ZA SMEH — MALO ZA SMEH —

● Sosed Janez: PRIZNANJE ZA DELO

Andrej Novak

Zob je sicer zdrav, vendar imamo tudi zato zdravilo!

»Za mizo št. 9 želijo bolj prepečene polže...«

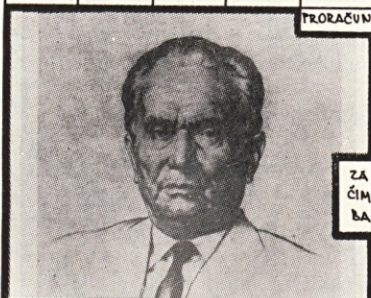
PAROLA ZA NA ZID IN KAR TAKO

V nekaterih evropskih deželah so zaradi varčevanja pomaknili čas za uro nazaj. Predlagam, da bi našo uro premaknili nazaj za kaj več.

»Na tvojem mestu se ne bi pritoževala nad lasom v juhi!«

NAGRADNA križanka

Josip Broz Tito 1892 – 1980

	RAZMETITEV	RIMSKI BOG (TUBEZN)	RISANI FILM	OTOČNA DRŽAVA TUŽNO OB INBUJE	AVSTRITA	LITER	POGORJE V SRED. EVROPI	IME PEVCA TURGENSA	HOSTA	KRAJ NA ŠTATERSK	ŽVEPLO	PALICE, LETVICE	ZBRUŽI- TEV ZEMLIŠČ	VILFRED OWEN	OBSEJE- VA BOMOVINA	AMER. MOŠKO IME	PIVSKI VZKLIK
	ISLANSKI PRINC			IZDATNO KRMLITENJE ŽIVALI		USAD ZEMLJE BJELOVAR							LTOBEZEN PEŠNIK TUJ BUOGLAS.				
	BREŠTANU PODOBNA RASTLINJA							DNEVNI ČASOPIS						AVTO MOB SAVEZ VRSTA VR BE		STARŠE- NA UM- VERZE	STIK BOTI - KANJE
	FRANCOS. PISATELJ /CLAUDE/	KING- COLE				MICASSO	1892 1980	KRAJ NA NOTRANJ.	ŠPANJIZA VEZNIK		KARDELJ SPISI						
ŽILA DOVOD - NICA		RUBAR					KRAŠKO VIŠANJE V BRVAŠKI						ADRIA AVIOPIROM. VRH V IT. ALFAH			EMIL OCVIRK ZLATO	
ZDRAVL. RASTLINJA		MOZOLJA -VICA					OSEBNI ZAJMEK HESTO V ROMUNJI			BEKA VUPAREJ				SLIKA GOLEGA TELESA SRD			
MEGNA OMAKA		CITROE- VOV AVTO	VRSTA SLEZENOVKA PALICA BOGA BAKHA						PRIKLASTKI								
KISIK	LETNI GOZDNI POSEK ZEVSOVA LTUBICA			PEROCI BEJAV- MOST				KILOGRAM	UZIVANJE TEKOČIN PTICA JUŽNIH MORIJ						OSKAR KOŠIR EAST		
ULICA /ITALIAN- SKO/	FARROW IBOL				FILMSKA NAGRADA BEKA V FRANCIJI			#LISTI# IGLAUCEV ZAMBITSKI POLITIK /KEJNETH/				SVETILO ZA OTAE SVETLO DANEGA SEVANJA JEZEROV MEHIKI					SESTAVIL ZUPANČIČ MATJAZ
BELAVKA ZI NORMIRA																	
ITALIJA	MAKARSKA HESTO V WYGORSKI /ZDA/	SPOJ VSTAJA					RDEČI KRIŽ	DANSKI FIZIK /NIELS/									
PRISLOV			PRITOK DONAVE					TROPSKA TAMIGA					JEZERO V OSREB. AZIJI				
OTDIPUS			SINOVI SIN					TISKARSKA ČRKA ORODJE									
IZLOČEK KLEČNIH ŽLEZ			REKA V MANDURIJI MOLEKULA				PRIMER				POVRŠIN. HERA GRAZ						
ALFRED WALLACE	HOBNIK NA POSTAJI	LUTJAN. LOKAL STAROČRSKI KRALJ			DEUTSCH- LAND		VRH NA POHORJU VRATA, SVERI										
LOVILEC PARE VAD OGNITOCH			DEL KOLESA		EGIPČAN. SVETI BIK					HESTO V SZ SIRIJI					ZVEZA KOMUNISTI LATINSKI PREBLOG		
DUO		NIKOLA TESLA		JAPONSKO PRISTANI- ŠČE	REKA V SIBIRIJI KALIJ			AMERIŠ. PISAT. /EDGAR ALLAN/	PREDDEL OKOLI SRCA	LUKSEM- BURG	JURIDIKA ANGL. FIZIK						
GLAVNO HESTO GAME		NAZIV	KRADJI- VEC	UTRJENDEL STGR. HEST IRSKA REPUBL. ARMADA								OTEKLINA KANAL					
HLATŠA KAMENA DOBA					SPORA JOB						JEZA, DES ANGLES. PIVO				ZVONE UMEK TONE KOŠIR		
POLT		ŽENSKO IME					GRŠKI FILOZOFO										
	TRORACUN					GOZDNE ŽIVALI	ČEBELJI SAMEC	1892 1980	MATBOLD RAZVITO BITJE								SANOFILA- ŠNIK VINORDO. RASTLINJA
		KLIC NA POMOČ	KONICA	NEMŠKI FILOZOFO TUJE M. IME				1892 1980	JAPON. DENAR. ENOTA GR. ČRKA			AVTON. OZNAKA NEMENE		TRST IGRALNA KARTA			
	ZA ČIM BA			ENAKA SOPLAS. BANJA LUKA			ENAKA SAMOGL. SIMON JENKO			MILITER v FAUSTU	EMIL ABANIČ	ZFORNJI DEL STOPALA ♀				ANTON VRATUŠA	

ISLANSKI PRINC

BREŠTANU PODOBNA RASTLINJA

Ž. IME

PEŠNITEV

Josip Broz Tito
1892 – 1980

Med pravilnimi reševalci bo izžrebanih 5 nagrajencev:

1. nagrada — 250 din
2. nagrada — 200 din
3. nagrada — 150 din

4. nagrada — 100 din
5. nagrada — 100 din

Rešitve oddajte osebno ali pa pošljite v zaprti kuverti z oznako »Nagradna križanka« na naslov: **Oddelek za samoupravljanje in informiranje**, Čufarjeva 16, Ljubljana, najkasneje do 25. julija 1980.

Nagrade so podeljene:

V prostorih informativne službe je bilo 25. aprila žrebanje pravih rešitev nagradne križanke.

Od 66 poslanih rešitev je bilo izžrebanih pet pravih rešitev:

I. nagrada 250 din
ŽAGAR IRENA, DSSS

II. nagrada 200 din
STRELEC DARINKA, DSSS

III. nagrada 150 din
PETERNEL DANICA, DSSS

IV. nagrada 100 din
LOGAR IKA, DE-30

V. nagrada 100 din
PRIMEC BOJAN, DE-30